

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
judecător: C. Valah
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

dosar nr. 2-139/2018

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Vasile Pșederschi, prin intermediul
avocatului Vasile Leu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Savin
împotriva lui Vasile Pșederschi și Societății cu Răspundere Limitată „Vindicum”
cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului ipotecat,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 prin
care s-a respins cererea lui Vasile Pșederschi privind scutirea de la plata taxei de
stat în ordine de apel, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Vasile Pșederschi cu
acordarea unui termen pentru prezentarea dovezii de achitare a taxei de stat și a
apelului motivat,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2016, Radu Savin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vasile Pșederschi și SRL „Vindicum” cu privire la transmiterea silită
în posesie a bunului ipotecat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2017 s-a
admis acțiunea înaintată de Radu Savin. S-a dispus transmiterea silită în posesia lui
Radu Savin a bunului imobil ipotecat, încăperea ne locativă cu suprafața de 100,5
m.p., din str. V. Belinski 59 în scopul comercializării ulterioare și stingerii datoriei.
S-a încasat în mod solidar de la Vasile Pșederschi și SRL „Vindicum” în beneficiul
lui Radu Savin cheltuielile de judecată formate din achitarea taxei de stat în mărime
de 3 729,27 lei.

La 20 iunie 2017, Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu
a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani
din 25 mai 2017.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 s-a respins cererea lui Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu privind scutirea de la plata taxei de stat în ordine de apel. Nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat apelantei termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii, pentru prezentarea apelului motivat și dovezi de achitare a taxei de stat în mărime de 2 798 lei. S-a explicat apelantului că în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termen, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită fără examinare.

La 19 ianuarie 2018, Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu pronunțarea unei noi încheieri de scutire de la plata taxei de stat în rodine de apel.

În argumentarea recursului a invocat că, instanța de apel prin respingerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat la înaintarea cererii de apel, a aplicat eronat normele de drept procedural, ca urmare Vasile Pșederschi fiind lipsit de dreptul la apărare, fiind lipsit de dreptul de a contesta hotărârea, fapt care violează drepturile și libertățile apelantului, care beneficiază de dreptul la un proces echitabil și la o satisfacție efectivă din partea unei instanțe judecătorești.

A mai indicat Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu că prin încheierea recurată, apelantul a fost lipsit de dreptul de a solicita, prin prisma dispoziției art. 85 alin. (4) Cod de procedură civilă și a art. 4, alin. (1) a Legii taxei de stat, scutirea de la plata taxei de stat la înaintarea cererii de apel, prezentând în acest sens documente confirmative.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu urmează a fi respins pentru următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum denotă materialele cauzei, la 11 august 2016, Radu Savin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Pșederschi și SRL „Vindicum” cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului ipotecat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2017 s-a admis acțiunea înaintată de Radu Savin. S-a dispus transmiterea silită în posesia lui Radu Savin a bunului imobil ipotecat, încăperea ne locativă cu suprafața de 100,5 m.p., din str. V. Belinski 59 în scopul comercializării ulterioare și stingerii datoriei. S-a încasat în mod solidar de la Vasile Pșederschi și SRL „Vindicum” în beneficiul lui Radu Savin cheltuielile de judecată formate din achitarea taxei de stat în mărime de 3 729,27 lei.

La 20 iunie 2017, Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2017, solicitând casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, și scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului.

Însă, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 s-a respins cererea lui Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu privind scutirea de la plata taxei de stat în ordine de apel. Nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat apelantei termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii, pentru prezentarea apelului motivat și dovezii de achitare a taxei de stat în mărime de 2 798 lei. S-a explicat apelantului că în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termen, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită fără examinare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Astfel, în conformitate cu art. 3 alin. (1), lit. j) a Legii taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești, taxa de stat constituie 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

Iar, conform art. 85, alin. (4) Cod de procedură civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

La caz, Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel neîntemeiat și abuziv a emis încheierea din 16 noiembrie 2017 prin care a respins cererea lui Vasile Pșederschi privind scutirea de la plata taxei de stat în ordine de apel, nu a dat curs cererii de apel, deoarece la 20 iunie 2017, depunând cerere de apel nemotivat, în care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat apelantul – recurent nu a anexat nici o probă în susținerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Mai mult ca atât, Colegiul relevă că, necătfînd la faptul că recurentul nu a anexat nici o probă la cererea de scutire de la plata taxei de stat în instanța de apel, acesta nici la cererea de recurs nu a anexat vreun înscris în vederea probării situația materială precare.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel corect a dispus respingerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat, și de a nu da curs cererii de apel, în cazul în care, apelantul-recurent nu a prezentat probe în susținerea temeiurilor de scutire, contrar prevederilor art. 85, alin. (4) Cod de procedură civilă și art. 118, alin. (1) Cod de procedură civilă.

Pe cale de consecință, la caz se va remarca și jurisprudența constatată a Curții Europene, care a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile

necesare cu privire la protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007).

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că apelul este o cale ordinară de atac, obiectul căreia sunt hotărârile pronunțate de prima instanță care nu sunt definitive.

La exercitarea căii de atac - apelul, persoanele în drept să declare apel, dispun de anumite drepturi și obligații.

La rândul său instanța de apel, este obligată de a respecta procedura examinării pricinii în apel atât la faza pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult ca atât, instanța de apel este obligată de a crea condiții obiective și reale pentru ca participanții să-și exercite în volum deplin drepturile sale procedurale, curmând în mod legal orice abuz din partea lor, și înlăturând pe măsură posibilităților, omisiunile la acest capitol, depistate în orice fază a procesului.

Urmare a celor relatate, instanța de recurs constată că, recurentul, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, în vederea prezentării dovezilor necesare în susținerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat la înaintarea apelului, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Kreuz contra Poloniei, nr. 28249/95, cazul Golder și Z contra Marii Britanie, cazul Malahov contra Moldovei, nr. 32268/02), dreptul la un tribunal nu este absolut. Aceasta prin natura sa poate fi supus limitărilor, deoarece dreptul de acces la justiție, prin sine, cere reglementare din partea statului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în unele cazuri pot fi stabilite diferite limitări, inclusiv financiare, dreptului de acces al persoanei la o „instanță judecătorească” sau „tribunal” (cazul Malahov contra Moldovei, § 27).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentele recurentului, în cazul în care, acesta trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, în vederea prezentării dovezilor necesare în susținerea cerinței de scutire de la plata taxei de stat.

Prin urmare, având în vedere că argumentele recursului sunt neîntemeiate, iar încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vasile Pșederschi, prin intermediul avocatului Vasile Leu.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Savin împotriva lui Vasile Pșederschi și Societății cu Răspundere Limitată „Vindicum” cu privire la transmiterea silită în posesie a bunului ipotecat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat